

PROPOSTA DE MOCIÓ PER RETIRAR LA NOMENCLATURA FRANQUISTA DE L'ACTUAL PLAÇA DELS MÀRTIRS

El règim franquista va imposar l'adoctrinament i l'espanyolització a tots els àmbits de la vida oficial i quotidiana. També amb els noms dels carrers. La nomenclatura franquista tan sols recordava i homenatjava noms, fets i persones del propi bàndol, el guanyador. La resta havia de caure, en el millor dels casos, en l'oblit i la postergació.

Calia deixar ben clar qui havia guanyat la guerra i qui manava, alhora que s'esborrava sistemàticament qualsevol rastre que recordés la democràcia, les llibertats perdudes i la catalanitat. Així doncs, una de les primeres decisions del nou Ajuntament franquista va ser castellanitzar tots els noms dels carrers i places i canviar-ne alguns immediatament.

No fou fins a finals dels setanta que s'inicià el llarg, i encara inacabat, procés de normalitat democràtica. Així, en aquell context cal destacar la lluita del Front local del Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans, el PSAN, que en aquells moments va sol·licitar a l'Ajuntament la retolació dels carrers en català, el canvi de diferents noms franquistes de carrers i que les comunicacions de l'Ajuntament es redactessin en català.

Així, el 25 de maig de 1979, el Ple de l'Ajuntament va aprovar el canvi de nomenclatura de diversos carrers del poble. Per exemple varen desaparèixer els carrers General Mola, Calvo Sotelo, Onésimo Redondo, José Antonio, Generalísimo, Tradición o Almirante Carrero Blanco.

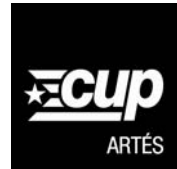
Tanmateix alguns carrers tan sols es catalanitzaren, carrers també imposats pel franquisme que fins aquell moment s'anomenaven oficialment San Víctor, San Liborio o Virgen de Fusimaña. Fins i tot es mantingué, incomprensiblement, un cas indiscutiblement franquista, la Plaza de los Màrtirs, nomenclatura encara avui en dia vigent amb la seva traducció catalana.

De fet, l'emplaçament de l'actual Plaça dels Màrtirs sorgeix durant la guerra civil, arran l'ensorrament d'una casa particular. Desconeixem si durant aquell període tingué algun nom oficial, però en qualsevol cas, foren les autoritats feixistes rebels, un cop arribades al poder gràcies a l'aixecament militar del 1936, qui batejaren l'emplaçament com la Plaza de los Màrtirs, en referència a una clara instrumentalització d'una part de les víctimes locals al llarg del conflicte armat.

En ple segle XXI, la pervivència del franquisme en l'antroponímia de carrers i places del nostre país, dista molt d'una exhibició de virtuts democràtiques, sinó més bé d'una exhibició de sotmetiment i negació de les llibertats.

En aquest sentit i amb concordança a la moció per la retirada de la simbologia franquista i per una política municipal de memòria històrica que va ser aprovada per majoria absoluta pel ple d'aquest Ajuntament el 21 de juny del present any (malgrat encara no s'hagin fet efectius els principals acords de la mateixa), el grup municipal de la Candidatura d'Unitat Popular proposa al Ple d'Artés l'adopció dels següents acords:

Primer. Retirar immediatament la nomenclatura franquista de la Plaça dels Màrtirs.

Segon. Obrir un procés informatiu i divulgatiu on s'expliqui els motius de la retirada de la nomenclatura de la Plaça dels Màrtirs i on la gent pugui proposar i participar en l'elecció d'un nou nom per aquest cèntric emplaçament del poble.

Artés, 17 de Desembre de 2012